

פרשת כי תשא

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו" [ל, יג]

כאשר תבואו למנות ראש ומנהיג לבני ישראל, תמנו רק את זה שמוכן לתת את עצמו כעופר נפש ולמסור את נפשו בעד כלל ישראל..

"זה יתנו כל העובר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה" [ל, יג]

"כל העובר על הפקדים" — אלה שעוברים על חוקי התורה, "פיקודי ה'" - נענשים רק בידי שמים וחייבים לשלם כופר נפש — "מבן עשרים שנה ומעלה" — כשהם מגיעים לגיל עשרים מכאן רמז למאמר חכמינו: "אין בית דין של מעלה עונשין אלא מבן עשרים ומעלה".

אמר ר"מ כמין מטבע של אש הוציא הקדוש ברוך הוא מתחת כסא הכבוד והראה למשה ואמר לו כזה יתנו (מדרש תנחומא)

בשעת נתינת מעות יש לזכור, כי המטבע דומה לאש, האש יכולה לשרוף ולהשמיד, אבל גם לחמם ולהביא תועלת — כך גם המטבע, אם נותנים אותו למטרה רצויה, לשם צדקה וגמילות חסדים, הריהו מביא תועלת מרובה לאדם, ואם נוהגים במטבע שלא כראוי, הרי הוא לשרוף ולגרום נזקים...

"חג לה' מוזר" [לב, ה]

מקשים המפרשים, כיצד התבטא אהרן על העגל בלשון "חג לה'" ?
אלא שהרי למחרת עשיית העגל חל יום שבעה עשר בתמוז שבו נשתברו הלוחות. והנה ה' הביא אומר, כי לעתיד לבוא יהפכו כל הצומות לימים טובים - "צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים" [זכריה ח, ט] - וממילא "מחר" - כלומר, בשבעה עשר בתמוז - יהיה אי פעם (יש מחר שהוא לאחר זמן) "חג לה'" - חג אמיתי...

"אנא חטא העם הזה חטאה גדולה" [לב, לא]

משה רבנו בא להעביר בעד בני ישראל ולבסוף הוא מגדיל את חטאם ?
ברם, התנאי העיקרי לתשובה הוא, להכיר בחטא — שלא לחפש אחרי תירוצים והקלות, אלא שיודה האדם, כי נכשל בחטא וכי מתחרט הוא על כך בשברון לב.
מכיון שניסה אדם הראשון לתרץ את חטאו — "האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי" — לא הועילה לו תשובתו.

כאשר רצה משה רבנו שתקבל תשובתם של ישראל, אמר: "חטא העם הזה חטאה גדולה" — מודים הם שחטאו חטאה גדולה, אינם מנסים לתרץ ולהצדיק את חטאם, כי אם חוזרים באמת בתשובה שלמה מתוך שברון לב גמור, ולכן ראויים הם למחילה גמורה...